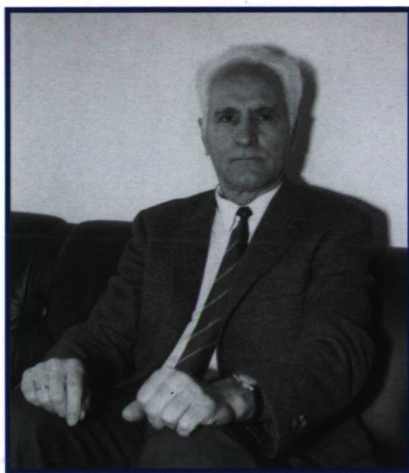

Az integráció létrejött

Dr. Seres László 2000-tól töltötte be a hallgatói ügyek rektorhelyettesi posztját, emellett a JGYTFK Kémiai Tanácskének vezetője és számos elismerés, díj, ösztöndíj, tudományos cím birtokosa. Elsősorban a rektorhelyettesi munka elmúlt három évről beszélgetünk. Az interjúból kiderül, hogy munkája során voltak nehezebb időszakok is, de mindenképp szép és eredményes három és fél évet tudhat maga mögött.

Rektorhelyettes Úr, mi volt a döntő szempont, amiért úgy határozott, hogy elvállalja ezt a feladatot?

Seres László rektorhelyettes

– Már egyetemista koromban nagyon furcsának találtam, hogy Szegeden több kisebb-nagyobb felsőoktatási intézmény működik. Számos példát lehet arra találni, hogy a nagy nyugati egyetemi városok többségében egyetlen felsőoktatási intézmény van. Tehát nekem nem tűnt ésszerűnek, hogy az energiáinkat ennyire szétaprózzuk...

Amikor a szegedi felsőoktatási intézmények a Világbankkal tárgyaltak az egyetem fejlesztési terveiről, én is tagja voltam a tárgyaló bizottságnak. A tárgyalások során egyértelműen kiderült, hogy csak az egyetemi integrációnak van jövője. Amikor már látszott, hogy valóban létrejön az integráció, örömmel éltem a lehetőséggel, hogy részt vegyek a reform megvalósításában.

A munkájának kezdetén kitérőzt célok közül melyeket sikerült elérni, és melyeket nem?

– Az igazi nagy feladat az integráció tényleges megvalósítása volt. Ezzel kapcsolatban nagyszámú belső szabályzat készült. Ezek hiányában nem haladtak előre a dolgok. Az élet egyegy területét a jogelőd intézmények korábban eltérően szabályozták, az integrált intézményen belül viszont feltétlenül szükséges volt, hogy legalább a leglényegesebb területeken egységes gyakorlat valósuljon meg. Az integrált intézmény tanácsa nagy-

számú szabályzatot fogadott el. Ezek kimunkálása volt az SZTE vezetésének egyik legfontosabb feladata. Bár esetenként jelentős időbe került az egységes szabályozás kialakítása, ma már elmondhatjuk, hogy ezen a területen nagyot léptünk előre.

További fontos eredménynek tartom, hogy a napi munka során az abban közreműködő rektori és kari vezetők közelebről megismerték egymást, nincsenek egymással szemben fenntartásaik. Tehát úgy tűnik, hogy „fölről” az integrációs folyamat elindult és elég mélyre hatolt már.

A magam elé kitűzött egyik fontos feladat volt a kollégiumi ellátottság javítása. Sajnos ezen területen az elmúlt időszakban nem valósult meg jelentős előrelépés. Voltak ad hoc jellelű pályázatok, melyek segítségével sikerült némi felújítást végrehajtunk, létrejött a Márton Áron Kollégium, de nagy beruházások nem valósultak meg. Hozzá kell tenni, hogy a mostani kormányzat elkötelezte magát a kollégiumi férőhelyek számának jelentős bővítésére. Ez azt jelenti, hogy a következő években előreláthatólag megvalósul olyan szálláshelyek építése, amelyek tényleg európai színvonalúak lesznek.

A hallgatói ügyek területén hogyan került kapcsolatba a diákokkal?

– Munkám során többnyire nem a hallgatókkal találkozom személyesen,

hanem az őket érintő ügyekkel. De ezzel a funkcióval ez együtt jár, és ezt tudtam, amikor idejöttem. Ugyanakkor örömteli esemény az, hogy a személyes érintkezés során az egyetem hallgatóinak elitjével van módom találkozni, például a sport és a kultúra területén. Ide tartozik a különböző ösztöndíjakkal – Köztársasági Ösztöndíj, Bursa Hungarica Ösztöndíj, Szeged Város Ösztöndíja stb. – kapcsolatos adminisztratív szervezőmunka, a döntés-előkészítés koordinálása, és a közvetlen közreműködés ezekben a döntésekben.

Eltelt három év, eközben történhettek önnel negatív és örömteli események is.

– A pozitívumok közt azt kell hangsúlyoznom, hogy Jancsák Csabával, Döbör Andrással és Mák Balázssal – az egymást felváltó EHÖK elnökökkel – mindvégig harmonikus volt a kapcsolat, egyetértésben tudunk dolgozni. Összességében azt érzem, hogy az EHÖK képes ezt a nagy hallgatói tömeget irányítani.

Sajnálatosnak tartom ugyanakkor, hogy több esetben a kari, néhány esetben az egyetemi szintű hallgatói vezetés sem tudott létrehozni igazi egyetértést a saját tevékenységében. Tehát az érdekvizonyokat nem tudták igazából rendezni. Szerencsére ez a velük való együttműködést nem befolyásolta érdemben.

Ha lehetősége lenne rá, akkor folytatná a rektorhelyetteséget?

– Nem, mivel a főállásom szerinti legfőbb feladatomban az oktatás és a kutatás, és kikerülhetetlen, hogy a rektorhelyettesi feladatok ellátása ezeket előnytelenül érinti. Az oktatási feladataimat maradéktalanul elláttam az elmúlt évek során is, a rektorhelyettesi munka ellátása elsősorban a kutató munkámban okozott lemaradást, amit sürgősen pótolni szeretnék.

Erhardt Ágoston